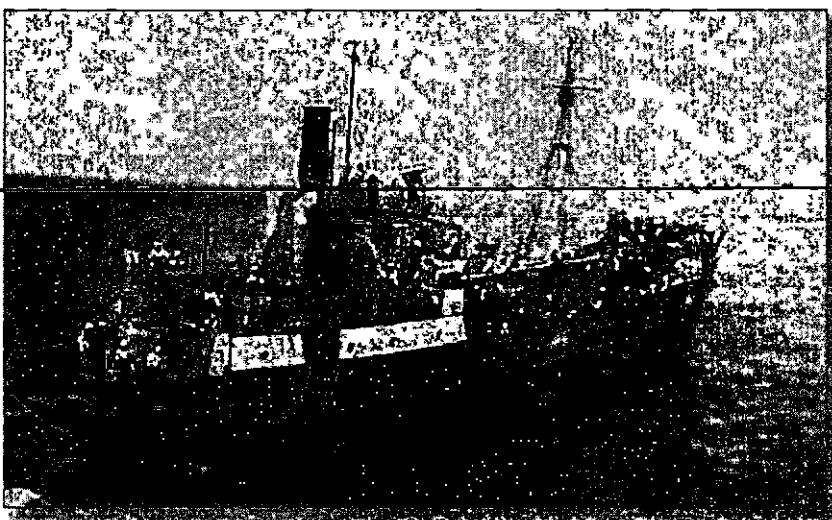


"שאָר יישוב" ("GALATA" / "GIAN PAOLO")

ספינת חופים קטנה וייננה המניפה דגל איטלקי, בעלת תפוסה של 358 טון ברוטו, מונעת בקיטור ומהירותה כ-6 קשר. בעת רכישתה על ידי המוסד לעלייה היה שמה "GIAN PAOLO". היא הותקנה באיטליה לקליטת כ-620 מעפילים.

ב-7 באפריל 1947 הפליגה מהמעגן של בוליאסקו (BOGLIASCO), עיריה הקטנה במרחק של כ-15 ק"מ מדרומ-מזרחית לגנווה, כאשר על סיפונה כ-620 מעפילים מארצאות שונות באירופה.

מפקד הספינה היה מנחם כהן, איש פלי"ם, לימים אלוף משנה בחיל הים, מפקדה הראשון של המשחתת אח"י "אילת" ורב החובל של האנייה "רוילפין". לצדיו היו יצחק לנדראור והאלחוטאי ("גדרעוני") עובד שדה. רב החובל ועשרות אנשי הצוות של הספינה היו איטלקים.



"שאָר יישוב" בקרבת חוף הארץ

התכוית המקורית הייתה להעביר את מעפילי "شار ישוב" לאניות המעליפים "תאورو הדצל", אשר הפליגה כמה ימים לפני כן. תכנית זו בוטלה. לעומת זאת הוחלט להציג את "شار ישוב" עם ספינת העוז "אלברטינה" ("ALBERTINA"), אשר הפליגה מאיטליה ועלה 151 מעפילים.

"شار ישוב" המתינה לאלברטינה במשך שלושה ימים במפרץ קטן באיטליה (SAPIENZA), בדורות-معدב חצי האי פלופונסוס. ב-17 באפריל נפגשו שתי הספינות בקרבת כף מטפן (CAPE MATAPAN), בקצה הדרומי ביותר של חצי האי פלופונסוס, ומעפילי "אלברטינה" ערכו לשאר ישוב" ללא תקלות. "אלברטינה" חזרה לאיטליה ועלה כמה מאנשי הצוות האיטלקי של "شار ישוב" והמלואה יצחק לנראור. רודר בן חודין, מפקד "אלברטינה", עלה על "شار ישוב". בשלב זה הונף עליה דגל טורקי ושמה הוחלף לגלטה ("GALATA"). הספינה המשיכה לחופי הארץ כשל סיפונה 77 מעפילים.

ב-21 באפריל החגלה הספינה על ירי מטוס. עבדו שעות אחוריות התקיפה משחתת אחת ואחריה עוד כמה משחתות. בשלב הסופי של ההפלגה לוותה "شار ישוב" על ידי שש משחתות של הצי המלכותי הבריטי.

כדי למנוע אבדות בנפש ופציעים, כמו במקרים קודמים, ניתנו הוראות להתגנות פסיבית בלבד. אבל המעליפים לא שעו להוראות אלו והתארגנו לעימות.

שתי משחתות נגחו ב"شار ישוב" בשני צדדייה. הותוו סילוני מים והושלו רימוני גז. המעליפים הגיעו באמצעות מכל הבא ליד. ב-23 באפריל 1947 ב-08:30 השתלטו הבריטים על "شار ישוב". הספינה הועבאה לחיפה, והמעפילים הועברו לאניות גירוש והפליגו לקפיריסן.

שלישית המלוויים הסתתרו מכל מים אשר הוכן לשם כך מראש, וחולצו מאוחר יותר על ידי מעפילים חזקים.

הספינה עצמה הצדפה אל "צי הצללים", שלאורך שובר הגלים בחיפה. ב-21 באוקטובר 1948 הפליגה בפיקודו של ארין גראן למורסי ולאיטליה. שם, במרץ 1949, מכיה אותה חברת "אוניות וספינות" לגדיתה.

מקורות:

אהרוני ראובן: "מוותות תורן", עמ' 155-154.

ארצין הגנה: מיק 14/293.

בוגדר נ.: "ספינות המרי", עמ' 135, 135, 173.

סרני ע.: "ספינות ללא דגל", עמ' 124-121.

הנפקה
בנין

ר/ח הלו ירכוני

ספרינוט מעפילים מ-א' עד ת'

הצילומים לקוחים מאוסף מוזיאון העפלה וחיל הים בחיפה, אלא אם כן
מצוין אחרת

מסת"ב: 965-411-733-9

©
תשס"ה
2005

כל הזכויות שמורות
להוצאה ולמחבר
תל-אביב, רח' בר-כוכבא 29
טל': 5283648

נסדר: "סדר צלם בעמ" ת"א
דפוס: בני שאול

גווונים